

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 293

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
346.	— Decret pentru numirea unui procuror	2	
347.	— Decret pentru numirea unui procuror	2	
348.	— Decret pentru numirea unui procuror	2	
349.	— Decret pentru numirea unui procuror	3	
350.	— Decret pentru numirea unui procuror	3	
351.	— Decret pentru numirea unui procuror	3	
352.	— Decret pentru numirea unui procuror	4	
353.	— Decret pentru numirea unui procuror	4	
354.	— Decret pentru numirea unui procuror	4	
355.	— Decret pentru numirea unui procuror	5	
356.	— Decret pentru numirea unui procuror	5	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 599 din 27 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	6–9	Decizia nr. 620 din 4 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	10–12
		Decizia nr. 109 din 28 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor	13–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		741/577. — Ordin al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap	15–16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Daniel Robert Giorgian se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 346.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Oana Simion se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 347.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Alexandru Bogdan Anghel se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Segarcea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 348.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mihaela Pacuraru se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 349.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vlad Vrânceanu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bacău.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 350.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Alexandru Claudiu Pîrlea se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sighișoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 351.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Flaviu Fraiu se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 352.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Tudor Iulian Vasile se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 353.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
D E C R E T
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Iulia Maria Lohan se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.
Nr. 354.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Emanuela Anca Tătar se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.

Nr. 355.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 31 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de 28 martie 2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Achim Ovidiu Mihai Crăciun se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sfântu Gheorghe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2019.

Nr. 356.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 599

din 27 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. în Dosarul nr. 23.259/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.951D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 175D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. în Dosarul nr. 13.993/196/2016 al Judecătorei Brăila — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 175D/2018 la Dosarul nr. 2.951D/2017, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în raport cu jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 15 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 23.259/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.951D/2017.

9. Prin Încheierea din 24 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.993/196/2016, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 175D/2018.

10. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt contrare art. 15 alin. (2) și art. 44 din Constituție, deoarece legea dispune pentru situațiile juridice produse atât înainte de intrarea sa în vigoare, cât și după acest moment, astfel că legiuitorul schimbă condițiile în care se recuperează creanța pentru trecut, creând un prejudiciu, precum și un dezechilibru injust între participanții la circuitul civil, care, dacă ar fi cunoscut de la momentul încheierii contractului faptul că există riscul de a nu putea executa silit contractul până la concurența sumei împrumutate și a costurilor aferente acesteia, nu ar mai fi încheiat contractul respectiv sau l-ar fi încheiat în alte condiții.

12. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.951D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textele criticate fiind contrare art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție.

13. **Judecătoria Brăila — Secția civilă**, în Dosarul nr. 175D/2018, opinează în sensul că prevederile criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Însă Curtea, având în vedere motivarea acesteia, precum și dinamica jurisprudențială în materie, reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile Legii nr. 77/2016, urmând a analiza excepția de neconstituționalitate prin prisma celor reținute în jurisprudența sa.

18. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că atât Legea nr. 77/2016, în ansamblul său, cât și prevederi punctuale din acest act normativ, în raport cu prevederi constituționale și critici de neconstituționalitate similare, au mai format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care este Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017. Ulterior, în raport cu considerentele, dispozitivul și data publicării în Monitorul Oficial al României a acestei decizii, Curtea și-a conturat o jurisprudență pe care a dezvoltat-o în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate, care s-a concretizat prin mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, Decizia nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 29 ianuarie 2018, Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2018, Decizia nr. 701 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 25 ianuarie 2018, sau Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018.

20. Curtea reține că, în prezentele cauze, încheierile de sesizare au fost pronunțate ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, iar contractele de credit sunt încheiate sub imperiul Codul civil vechi. De asemenea, din analiza dosarelor cauzei reiese că în acestea este incidentă/incepută/derulată o executare silită.

21. În raport cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Astfel, Curtea reține ca element comun al situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Având în vedere faptul că neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016 poate fi analizată prin raportare, în mod distinct, la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare”) și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil, instanța de contencios constituțional urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

22. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Se reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale

în vigoare iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

23. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor imprevizunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

24. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

25. Întrucât în prezentele cauze sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016 și având în vedere faptul că în toate cauzele contractele de credit au fost încheiate sub imperiul vechiului Cod civil din 1864, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

26. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

27. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, prin care Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexasă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar.

28. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

29. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul, în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca pe această perioadă contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

30. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs.

31. Astfel, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

32. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în

paradigma executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere, apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauza care tranșează problema litigioasă dintre părți.

33. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej, s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

34. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

35. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce formează obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din

urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datorilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

36. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datorilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

37. De asemenea, prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, paragrafele 43—49, Curtea a constatat că măsurile prevăzute de Legea nr. 77/2016 respectă exigențele testului de proporționalitate și nu aduc atingere substanței dreptului de proprietate al creditorilor, iar, în analiza conformității dispozițiilor Legii nr. 77/2016 cu prevederile constituționale care garantează dreptul de proprietate privată, Curtea a examinat ideea de ruină (iminentă) a debitorului, din perspectiva raportului contractual existent între cele două părți, în sensul că această apreciere nu

42. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Legea nr. 77/2016,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4), precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. în Dosarul nr. 23.259/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă și Dosarul nr. 13.993/196/2016 al Judecătorei Brăila — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Ploiești — Secția civilă și Judecătorei Brăila — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

vizează evoluția/fluctuația situației financiare/materiale a debitorului ulterioare încheierii contractului de credit, ci are în vedere, în mod exclusiv, disproporția și dezechilibrul survenite ca urmare a materializării riscului supraadăugat. Prin urmare, ideea de ruină (iminentă) a debitorului se identifică, în cazul dat, cu ideea de ruină contractuală a acestuia (cu privire la noțiunea de risc supraadăugat a se vedea Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragrafele 96 și 97; cu privire la ruina contractuală, ce afectează utilitatea socială a contractului de credit, intervenită ca urmare a impreviziunii, a se vedea Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, paragrafele 30—35).

38. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datorilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat, prin licitație publică sau printr-un alt mod agreat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

39. De asemenea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 130, Curtea a constatat că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16, art. 24, art. 45, art. 73 alin. (3) lit. m), art. 135 și art. 136 alin. (5) din Legea fundamentală, iar dispozițiile art. 53 și ale art. 148 nu au incidență în cauză.

40. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.

41. Față de această împrejurare, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Magistrat-asistent,
Ionța Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 620

din 4 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Indaeltrac — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 258/43/2016 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.753D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că, în jurisprudența sa în materie, Curtea Constituțională a reținut că, prin asemenea proceduri prealabile de conciliere, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitare sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție de care cel interesat beneficiază, în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 258/43/2016, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**, excepție ridicată de Societatea Indaeltrac — S.R.L. din Craiova într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 101/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt incomplete și neconstituționale, întrucât, deși statuează că actul normativ nou, respectiv Legea nr. 101/2016, se aplică plângerilor/contestațiilor formulate după data intrării sale în vigoare, nu prevăd, în mod concret, care este parcursul procedurilor inițiate anterior intrării sale în vigoare, dar care urmează a fi finalizate după această dată, aspect ce conduce la încălcarea dreptului la apărare și la îngrădirea dreptului la un proces echitabil.

6. Se arată că, în speța de față, procedurile de licitație și de contestare a rezultatelor s-au desfășurat sub imperiul a două acte normative. Pe de-o parte, procedura a început anterior intrării în vigoare a Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, care, la art. 236 alin. (1) și (2), prevede că aceasta se aplică procedurilor de atribuire inițiate după data intrării sale în vigoare, iar procedurilor de atribuire în curs de desfășurare la data intrării sale în vigoare li se aplică legea în vigoare la data inițierii procedurii de atribuire. Or, în cauza de față, legea aplicabilă procedurii de atribuire a fost Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

7. Astfel, inconsecvența legiuitorului a dat naștere la o veritabilă *lex tertia*, deoarece întreaga procedură este guvernată de două acte normative cu regimuri diferite, respectiv procedura de atribuire se supune Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, însă contestația, care face parte tot din procedura achizițiilor publice, se va judeca în conformitate cu Legea nr. 101/2016. În acest context se apreciază că normele sunt lipsite de cerința previzibilității legii, deoarece prevederile Legii nr. 98/2016 nasc așteptarea legitimă că, dacă procedura este începută anterior intrării acesteia în vigoare, ea va fi supusă legii vechi. Legea nr. 101/2016 contrazice însă acest principiu și se aplică unei situații juridice al cărei izvor se situează în acte și fapte juridice supuse legii vechi.

8. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 69 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, care au următorul cuprins:

„(1) *Contestațiile/Cererile/Plângerile aflate în curs de soluționare la Consiliu/instanța de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi continuă să fie soluționate în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse.*

(2) *Dispozițiile prezentei legi se aplică numai contestațiilor/cererilor/plângerilor formulate după intrarea ei în vigoare.*

(3) *Contestațiile depuse, în condițiile legii, la poștă, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, rămân supuse soluționării conform legii în vigoare la data la care au fost depuse, chiar dacă sunt înregistrate la Consiliu/instanța de judecată după această dată.*

(4) *Termenele procedurale aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii în vigoare la data la care au început să curgă.”*

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, a fost abrogată prin art. 238 lit. a) din capitolul VIII din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice. De asemenea, Curtea observă că în materia achizițiilor publice la nivel european s-au adoptat trei acte normative, îmbrăcând forma juridică a directivelor, al căror obiect de reglementare a fost stabilit după cum urmează: Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune, Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE și Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE.

16. Prin prisma art. 148 din Constituție, ca urmare a obligațiilor ce decurg din calitatea României de membru al Uniunii Europene și având în vedere că, începând cu 18 aprilie 2016, toate statele membre ale Uniunii Europene aveau obligația să transpună noul cadru legal în materia achizițiilor publice, sectoriale sau concesiunilor de lucrări și a concesiunilor

de servicii, legiuitorul național a implementat aceste acte normative europene prin intermediul a patru acte normative distincte, emise la nivel de lege, respectiv: Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016; Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 23 mai 2016; Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 23 mai 2016; Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016. Ca atare, în acord cu legislația europeană în materie, legiuitorul național a reglementat distinct procedura de urmat cu privire la remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, cu scopul de a asigura la nivel național mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor.

17. În situația adoptării unor noi acte normative, potrivit art. 54 — *Dispozițiile tranzitorii* — din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, legea trebuie să conțină și dispoziții tranzitorii, care să cuprindă măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ. Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive.

18. În acord cu prevederile legale în materia redactării actelor normative, Legea nr. 101/2016 prevede în capitolul VIII — *Dispoziții tranzitorii și finale*, la art. 68, faptul că dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare.

19. În completarea acestor dispoziții, în virtutea art. 69 din Legea nr. 101/2016, contestațiile/cererile/plângerile aflate în curs de soluționare la Consiliu/instanța de judecată la data intrării în vigoare a acestei legi continuă să fie soluționate în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse. Contestațiile depuse, în condițiile legii, la poștă, înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 101/2016, rămân supuse soluționării conform legii în vigoare la data la care au fost depuse, chiar dacă sunt înregistrate la Consiliu/instanța de judecată după această dată [alin. (1) și alin. (3)]. Termenele procedurale aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii în vigoare la data la care au început să curgă [alin. (1) și alin. (3)].

20. Dispozițiile art. 69 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, criticate în prezenta cauză, statuează că dispozițiile acestei legi se aplică numai contestațiilor/cererilor/plângerilor formulate după intrarea ei în vigoare.

21. Ca atare, din evaluarea prevederilor art. 69 din Legea nr. 101/2016, Curtea observă că aceste norme, în ansamblu, clarifică tocmai aspecte importante privind aplicarea în timp a prevederilor în materia achizițiilor publice, prevederile criticate în prezenta cauză stabilind în concret faptul că acestea se aplică pentru viitor, după intrarea legii în vigoare, contestațiilor/cererilor/plângerilor formulate, fiind așadar previzibile și în concordanță cu principiul securității raporturilor juridice și principiul neretroactivității legii civile, reglementând în domeniul propriu de activitate a legii. Or, autoarea excepției de neconstituționalitate dorește o ultraactivitate a legii vechi.

22. Mai mult, Legea nr. 101/2016 stabilește remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, desigur în condițiile stabilite prin legislația în materie, spre exemplu cum era prevăzută în forma inițială a legii, respectiv la art. 6, obligația persoanei care se considera vătămată de a notifica autoritatea contractantă cu privire la solicitarea de remediere, în tot sau în parte, a pretinsei încălcări a legislației privind achizițiile publice sau concesiunile, în termen de 10 zile și 5 zile, după caz, de la luarea la cunoștință a actului autorității contractante considerat nelegal, astfel că în orice procedură în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică se poate apela la instanța de judecată sau la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, iar cu ocazia soluționării litigiilor se pot face apărările necesare.

23. Persoana care se consideră vătămată este orice operator economic care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: (i) are sau a avut un interes în legătură cu o procedură de atribuire; și (ii) a suferit, suferă sau riscă să sufere un prejudiciu ca o consecință a unui act al autorității contractante, de natură să producă efecte juridice, ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind o procedură de atribuire [art. 3 lit. f) din Legea nr. 101/2015].

24. Pentru soluționarea contestației, persoana care se consideră vătămată se poate adresa: a) fie pe cale administrativ-jurisdicțională Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor; b) fie pe cale judiciară instanței de judecată [art. 4 alin. (1)].

25. Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării

actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în temenele prevăzute de lege [art. 8 alin. (1)]. Deciziile Consiliului privind soluționarea contestației pot fi atacate de către autoritatea contractantă și/sau de către orice persoană vătămată de măsurile dispuse de Consiliu cu plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate (art. 29).

26. Pentru soluționarea contestației pe cale judiciară, persoana care se consideră vătămată se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit prevederilor prezentei legi. Competența de soluționare a contestațiilor privind procedurile de atribuire prevăzute la art. 68 din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, de art. 82 din Legea nr. 99/2016 sau de art. 50 din Legea nr. 100/2016 aparține tribunalului în a cărui arie de competență teritorială se află sediul autorității contractante, secția de contencios administrativ și fiscal, prin complete specializate în achiziții publice. Contestația este soluționată de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 45 de zile de la data sesizării legale a instanței (art. 69).

27. În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, instanța, până la soluționarea fondului cauzei, poate dispune la cererea părții interesate, prin încheiere motivată, cu citarea părților, suspendarea procedurii de atribuire. Încheierea poate fi atacată cu recurs, în mod separat, în termen de 5 zile de la comunicare [art. 49 alin. (3) și (4)].

28. În aceste condiții, potrivit art. 49 alin. (6), autoritatea contractantă are dreptul de a încheia contractul numai după comunicarea hotărârii instanței privind soluționarea contestației și, în orice caz, numai după expirarea termenului legal de așteptare prevăzut la art. 59 alin. (1), iar contractul încheiat cu nerespectarea acestor prevederi este lovit de nulitate absolută.

29. Prin urmare, Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale și convenționale cu privire la accesul liber la justiție și la dreptul de apărare, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Indaeltrac — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 258/43/2016 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 69 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 octombrie 2018.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 109

din 28 februarie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 211/2004
privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 5.798/30/2016 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.988D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției, întrucât prin Decizia nr. 728 din 21 noiembrie 2017 Curtea a mai analizat o excepție similară invocată de același autor în alt dosar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.798/30/2016, **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor**, excepție ridicată de Faur Nistor Isai într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva Sentinței civile nr. 3.094 din 6 decembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Timiș, prin care a fost respinsă cererea de acordare a unei compensații financiare în temeiul Legii nr. 211/2004.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece sunt discriminatorii prin faptul că nu instituie compensații pentru toate felurile de victime ale tuturor infracțiunilor intenționate. Autorul excepției arată că pe perioada detenției sale a fost supus la rele tratamente aplicate de persoane neidentificate, fiind obligat să suporte fumatul pasiv și să trăiască într-un spațiu insuficient.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu se poate reține existența vreunei discriminări între persoanele care beneficiază de compensații bănești în temeiul textului criticat și alte persoane aflate în alte situații. O deosebire de tratament este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, adică nu urmărește un scop legitim

sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere. Statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele dintre diversele situații similare justifică un tratament diferit, scopul acestei marje variind în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și context, așa cum a statuat și Curtea de la Strasbourg în jurisprudența sa.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, prin Decizia nr. 384 din 13 aprilie 2010, Curtea Constituțională a statuat că dreptul de a solicita compensație financiară este instituit ca un beneficiu acordat de către stat și care are drept fundament principiul echității și solidarității sociale. În scopul prevenirii unor eventuale abuzuri sau limitării unor efecte perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile, el poate fi exercitat numai într-un climat de ordine juridică prestabilită. Stabilirea acestui beneficiu pentru anumite categorii de persoane nu constituie o încălcare a prevederilor constituționale, fiind la latitudinea legiuitorului să stabilească categoriile de beneficiari, precum și natura beneficiului și a condițiilor în care acesta se acordă.

9. De altfel, în ceea ce privește violarea principiului egalității și nediscriminării, potrivit vastei jurisprudențe a Curții Constituționale, aceasta există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite, situație care nu se regăsește în textele de lege supuse controlului de constituționalitate.

10. În același sens s-a exprimat Curtea Europeană a Drepturilor Omului într-o jurisprudență constantă, considerând că este discriminatoriu tratamentul diferențiat exercitat împotriva unor persoane aflate în situații analoage, dacă diferența de tratament nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, în sensul că nu răspunde unui scop legitim sau că, în cazul în care urmărește un astfel de scop, nu este păstrat un echilibru între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (Hotărârea din 23 iulie 1968, pronunțată în Cauza *Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene împotriva Belgiei* și Hotărârea din 13 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Pla și Pucernau împotriva Andorei*, paragraful 61).

11. În consecință, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar instituirea unor regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi considerată o încălcare a acestui principiu.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și menționează că își menține opinia exprimată cu prilejul pronunțării deciziilor nr. 305 din 29 martie 2007, nr. 384 din 13 aprilie 2010 și nr. 520 din 15 mai 2012.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 21 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

„(1) *Compensația financiară se acordă, la cerere, în condițiile prezentului capitol, următoarelor categorii de victime:*

a) *persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor și omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, act sexual cu un minor și agresiune sexuală, prevăzute la art. 218—220 din Codul penal, o infracțiune de trafic de persoane și trafic de minori, prevăzute la art. 210 și 211 din Codul penal, o infracțiune de terorism, precum și orice altă infracțiune intenționată comisă cu violență;*

b) *soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor prevăzute la alin. (1).*

(2) *Compensația financiară se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României și victima este:*

a) *cetățean român;*

b) *cetățean străin ori apatrid care locuiește legal în România;*

c) *cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii; sau*

d) *cetățean străin sau apatrid cu reședința pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, aflat legal pe teritoriul României la data comiterii infracțiunii.*

(3) *În cazul victimelor care nu se încadrează în categoriile de persoane prevăzute la alin. (1) și (2), compensația financiară se acordă în baza convențiilor internaționale la care România este parte.”*

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 referitor la *Statul român*, art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitor la *Dreptul la apărare* și art. 148 referitor la *Integrarea în Uniunea Europeană*, precum și dispozițiile art. 1, 3, 6, 8, 13, 14 și 46 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție și Directiva 2004/80/CE.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în fapt, autorul acesteia a formulat o cerere în vederea acordării unei compensații financiare, în temeiul dispozițiilor legale criticate, motivat de faptul că în timpul detenției a fost supus la rele tratamente, constând în aceea că a fost ținut în celule supraaglomerate și a fost expus la fumul nociv de țigară. În acest cadru procesual a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 211/2004, susținând că sunt discriminatorii prin aceea că dreptul la compensație nu se acordă pentru toate felurile de victime ale tuturor infracțiunilor.

18. Analizând această critică, Curtea constată că autorul este nemulțumit nu de conținutul reglementării deduse controlului de contencios constituțional, ci de forma eliptică a acesteia. Astfel, ar trebui ca, pe lângă situațiile expres și limitativ prevăzute de textul legal atacat, să fie introdusă și posibilitatea despăgubirii tuturor victimelor infracțiunilor. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Așa fiind, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 5.798/30/2016 al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 741 din 9 aprilie 2019

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 577 din 15 aprilie 2019

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psiho-sociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap

Având în vedere prevederile art. 85 alin. (10) și art. 90² alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psiho-sociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 și 885 bis din 27 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul 2 „Funcțiile senzoriale”, la punctul I „Evaluarea persoanelor cu afectarea funcțiilor vizuale în vederea încadrării în grad de handicap”, la nota *, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Ochiul unic, chiar cu vedere normală, se poate încadra în grad de handicap accentuat, timp de 12 luni de la pierderea ochiului — vederii — congener. Ulterior încadrarea se realizează în raport cu deficiența vizuală, conform tabelului.”

2. La capitolul 2 „Funcțiile senzoriale”, la punctul III „Evaluarea persoanelor cu afectarea funcțiilor vestibulare în vederea încadrării în grad de handicap”, rândul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„DEFICIENȚĂ GRAVĂ	HANDICAP GRAV	Afectare vestibulară obiectivată prin teste Ortostatismul este imposibil în criză, însoțit de tulburări vegetative. Probele spontane și provocate (dacă se pot practica) sunt pozitive. Tulburări funcționale echivalente cu 80—100% Pentru perioade limitate de 12 luni, în funcție de durată și reversibilitatea tulburărilor majore de echilibru la acțiunile de recuperare”
-------------------	---------------	---

3. La capitolul 7 „Funcțiile neuro-musculo-scheletice și ale mișcărilor aferente”, la punctul III „Evaluarea persoanelor cu afectarea funcțiilor motorii (a staticii și mobilității — locomoției sau/și gestualității) în vederea încadrării în grad de handicap”, la punctul 1 „Amputații”, la rândul 3, „NOTA” se modifică și va avea următorul cuprins:

„NOTĂ:

Pentru perioade de 12 luni, în vederea adaptării la unimanualitate, transfer gestualitate — handicap accentuat.”

4. La capitolul 7 „Funcțiile neuro-musculo-scheletice și ale mișcărilor aferente”, la punctul III „Evaluarea

persoanelor cu afectarea funcțiilor motorii (a staticii și mobilității — locomoției sau/și gestualității) în vederea încadrării în grad de handicap”, la punctul 1 „Amputații”, rândul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„DEFICIENȚĂ GRAVĂ	HANDICAP GRAV	Deficiență locomotorie gravă: — Amputație bilaterală a membrelor pelvine la nivelul coapselor; — Lipsa prin dezarticulație sau amputație a unui membru pelvin asociată cu anchiloza sau plegia membrului pelvin opus; — Lipsa prin dezarticulație sau prin amputație a unui membru pelvin, asociată cu amputație, dezarticulație sau plegie de membru toracal; — Amputație bilaterală a membrelor toracice la nivelul brațelor; — Amputație bilaterală a membrelor pelvine de la nivelul gambelor; — Amputație bilaterală a membrelor toracice la diferite nivele cu/fără redori strânse ale articulațiilor NOTĂ: Pentru situațiile menționate se va stabili termen permanent de valabilitate a încadrării în grad de handicap, de la prima evaluare. Pentru a menține/îmbunătăți starea de sănătate și pentru a evita excluderea socială, persoanele încadrate au obligația de a urma activitățile și serviciile prevăzute în Programul individual de reabilitare și integrare socială a adultului cu handicap și în Planul individual de servicii.”
-------------------	---------------	--

5. La capitolul 7 „Funcțiile neuro-musculo-scheletice și ale mișcărilor aferente”, la punctul III „Evaluarea persoanelor cu afectarea funcțiilor motorii (a staticii și mobilității — locomoției sau/și gestualității) în vederea încadrării în grad de handicap, la punctul 2 „Afecțiuni ale

sistemului nervos central și periferic**", la rândul 4, în coloana 3, se introduce NOTĂ cu următorul cuprins:

„NOTĂ:

Se va stabili un termen permanent de valabilitate a încadrării în grad de handicap, pentru situațiile:

— Sechele boli cerebrovasculare cu deficit motor tip plegic, la un interval de peste 2 ani de la data accidentului vascular;

— Paraplegie sau tetraplegie, indiferent de cauză, la un interval de peste 2 ani de la data diagnosticării.”

6. La capitolul 7 „Funcțiile neuro-musculo-scheletice și ale mișcărilor aferente”, după punctul VII se introduce un nou punct, punctul VIII, cu următorul cuprins:

„VIII. Evaluarea persoanelor cu tumori cerebrale maligne în vederea încadrării în grad de handicap.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

Glioblastom: în primii doi ani de la inițierea terapiei specifice — deficiență funcțională gravă; ulterior, evaluarea se realizează luând în considerare afectarea neurologică sechelară, prezența recidivelor sau a determinărilor la distanță.”

Art. II. — Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap din cadrul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, serviciile de evaluare complexă a persoanelor adulte din cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și comisiile județene de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, respectiv ale sectoarelor municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221760